

Tekst: Pål Jacob Jacobsen

Foto:

Språkproblem i EP, norske styrer og arbeidsplasser

Med 27 land og 22 språk har man i EU behov for $22 \cdot 21 = 462$ språkkombinasjoner

Fra tysk til engelsk går greit men fra maltesisk til finsk og fra bulgarsk til portugisisk er værre å få til. Stadig oftere tolkes derfor via engelsk. Kostnaden for tolking og oversettelse er enorm, men helt nødvendig for å bevege Unionen fremover på en mest mulig demokratisk måte.

Som arbeidspråk på møter har man derimot blitt tvungen til å begrense seg til engelsk, tysk, fransk og spansk.

Språkutfordringen har gjort at EU har satt strenge grenser på lengden av dokumenter – f.eks. maksimalt 20 sider på en Grønnebok (NoU) – til stor glede for lesere i hele Europa.

I norske styrer har man tydeligvis et lignende problem. Noen store selskaper ønsker å ha engelsk som styrespråk, men fagforeningene og andre protesterer og krever at vi må beholde norsken.

Om man titter til EU og andre internasjonale organsiasjoner så ser man at problemet absolutt er overkommelig, men debatten kommer sikkert til å vare lenge.

Styreproblemet er imidlertid en bagatell i forhold til de utfordringene vi står overfor på norske arbeidsplasser. Vi savner arbeidskraft. Derfor henter vi inn arbeidskraft fra hele verden. De finnes på våre byggarbeidsplasser, ingeniørkontorer og verksteder. Der må man lære seg å håndtere flere språk og kulturer. Om ikke så har vi et problem.

Hva er feil med tolker i styrerom og språkkurs for både norske og utenlandsk arbeidskraft?

Kanskje vi skal arrangere en studietur til Europaparlamentet ?